

Gebruikerservaring

stuur is het rijcomfort goed. Dat de bestuurder recht boven de achteras zit, doet hier een beetje afbreuk aan. Trillingen en schokken van de achterwielen worden vrij direct doorgegeven. Zeker als de banden met meer dan 1,7 bar zijn opgepompt.

Voor de bestuurder is de ruimte in de cabine voldoende. Voor een bijrijder is het krap. Jammer is dat er nergens een opbergvakje of iets dergelijks te ontdekken is. Aardig daarentegen is dat de luidsprekers voor een eventueel achteraf te monteren radio al aanwezig zijn.

Onderhoud

In grote lijnen valt er op het onderhoud van de 2250 weinig aan te merken. Een beetje moeite hadden we met het cabinefilter en met de zekeringen. Die laatste vallen, evenals een V-snaar, eigenlijk niet onder het reguliere onderhoud. Het zijn uitzonderingen. De V-snaar is dan wel een lastige, want de aandrijving van de hydropomp moet los.

In positieve zin valt John Deere op met de gemakkelijke demonteerbaarheid van motorkap en zijbeplating. Ook is er een prima instructieboekje.

Bij de trekker wordt een aardig gereedschapset geleverd. Jammer is dat die vierkante imbussleutel, die een boer net niet heeft, er niet bij is. Je hebt hem nodig voor de oliereservoirs van de vooras.

Maten en gewichten

De 2250 is een hoge en lange trekker. Op beide punten zit hij ruim boven het gemiddelde. Geen wonder dat veel mensen hem zo op het oog meer pk's geven dan 62.

De trekkers scoort eveneens hoog wat betreft gewicht. Met 3.750 kg (zonder frontgewichten) zit hij op 82 kg per kW. Daarmee behoort hij met de Zetor (85 kg per kW) tot de zwaargewichten in deze klasse.

Ondanks de grote banden blijft de bodemvrijheid beperkt tot 33 cm. Hieraan is het snelverstel-frame van de wagentrekhaak schuldig.

Samenvatting

De John Deere 2250 heeft onmiskenbaar enkele Amerikaanse invloeden. De weinige verstelmogelijkheden van topstang en stan-

de korte draaicirkel, perfect te bedienen voorwielaandrijving, luxe geluidsarme cabine en fijne besturing. Dit zijn de pluspunten die gebruikers van een 2250 spontaan noemen. Als incidentele opmerkingen komen daarbij: mooi, goed lakwerk en op de weg

rustiger dan zijn voorganger (de 1640).

Minpunten die worden genoemd, zijn: de geringe keuzemogelijkheid bij de versnellingen, de ongesynchroniseerde groepen, de soms wat verhoogde voorbandenslijtage (afhankelijk van de werkzaamheden) en

de moeilijke in- en uitstap. De onlogisch geplaatste hydrauliek-aansluitingen geven verwarring.

Voor een trekker met een motorvermogen van maar 46 kW (62 pk) vinden gebruikers de 2250 lang en zwaar. Over de hoge brutoprijs wordt ver-

schillend gedacht. Netto blijkt het vaak mee te vallen. Sommige 2250's zijn samen met de dealer „opgevoerd“. Een kleine ingreep bij de brandstofpomp brengt de trekker tegen geringe kosten op het vermogensniveau van een 2450 (51 kW, 70 pk). □

daardwagentrekhaak tonen aan dat de trekker in de VS veel met halfgedragen werktuigen het veld ingaat. Ook de cabine geeft blijk van een andere filosofie. Een chauffeur die alleen bij het middag- en avondeten uit de cabine hoeft te komen, zal zich niet gauw storen aan een gecompliceerde in- en uitstap. Voor de Nederlandse boer en dan met name de veehouder ligt dat anders. Die stapt soms wel tien keer per uur in en uit.

Het voorgaande neemt niet weg dat de 2250 voor onze markt een bruikbare trekker is. De grote hefkracht, de zeer stille cabine en onderbelasting in- en uitschakelbare voorwielaandrijving zijn sterke punten. Ook de Power Synchron, de onderbelasting schakelbare

hoog-laag per versnelling, geeft veel arbeidsvreugde. Jammer is dat hij niet bij de standaarduitvoering is inbegrepen. Zonder die hoog-laag blijft er van de versnellingsbak namelijk maar weinig meer over.

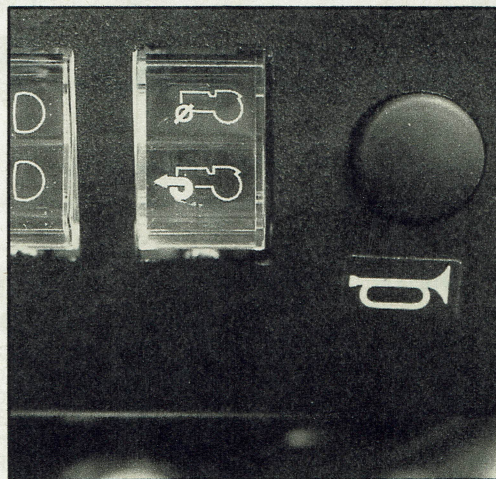
Standaard mist de 2250 verder een afstandsbediening voor de hef en een wagentrekhaak met snelverstelling. Neemt u deze, met de al genoemde hoog-laag erbij (wat eigenlijk zou moeten), dan verandert de 2250 van een niet-goedkope in een dure trekker. Eventuele snelgang met extra remvoorzieningen en een kruipbak (de hoog-laag vervalt dan) leggen hier nog weer een kleine f 4.000 bij op. De hoge brutoprijs is dan ook het belangrijkste minpunt.

Achter de trekker staan een groot concern — het viert dit jaar zijn 150-jarig bestaan — en een importeur met een degelijke reputatie. □

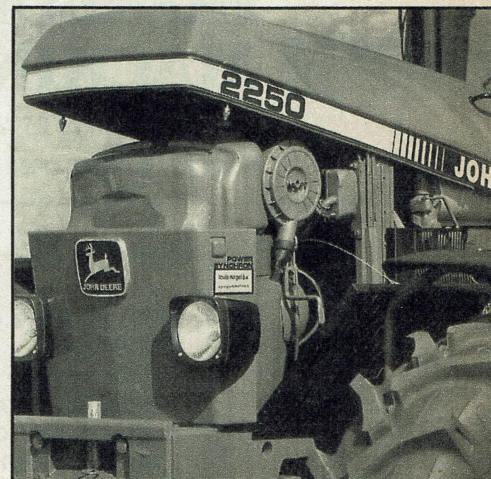
In het kort

- + ideaal stuurwiel
- + laag geluidsniveau
- + grote hefkracht
- + onderbelasting in- en uitschakelbare voorwielaandrijving
- moeilijke in- en uitstap
- dure trekker
- in standaarduitvoering beperkte versnellingskeuze

Testers: Willem C. Angenent en Henk Beunk

Het gaat hier om het middelste knopje, want een claxon en een lichtschakelaar hebben andere trekkers ook. Bijzonder van John Deere is dat de voorwielaandrijving onderbelasting zowel in- als uitschakelbaar is. Dat gebeurt dan door bedienen van deze tuimelschakelaar. Oliedruk verzorgt het feitelijke werk. Een ingebouwd controlelampje houdt u op de hoogte

Om het luchtfilter te kunnen bereiken, moet de motorkap aan de voorkant een eindje omhoog. Dat is gemakkelijk te doen. De kleine zijroosters, waarvan er een slechts tegen de spatbordsteun aanhangt, zijn nu voorzien van een handig sluitmechanisme. Bij de 40-serie hadden die een irritatieverwekkende veerconstructie. De brandstoftank heeft een inhoud van 84 liter